

ANNIE STROOPWAFEL

Klucht in twee bedrijven voor 6 dames

door

JOHAN E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANNIE STROOPWAFEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Annie - Pensionhoudster

Jantje - Pensiongast

Bep - idem

Lies - idem

Petra - idem

Hilda - idem

DECOR:

Eenvoudige aankleding van een eetzaaltje, telefoon op een kastje, televisie.

Theewagen en een paar tafels met stoelen. Drie deuren: achterwand naar de keuken, zijwand naar de voordeur en andere zijwand naar de kamers.

EERSTE BEDRIJF

Annie zit bij de tafel en kijkt geconcentreerd in de krant.

Jantje: Hallo Annie...Spannend? (*harder*) Ik zei Hallo...

Annie: Eh... Hè?... Wat zei je?

Jantje: Ik vroeg of het spannend was en ik zei: Hallo Annie.

Annie: Sorry hoor, maar natuurlijk ook Hallo Jantje.

Jantje: Wat zit jij wel te lezen, dat jij de hele wereld om je heen vergeet?

Annie: Ik zat de voorwaarden nog eens door te lezen van die kookwedstrijd op tv.

Jantje: Wat?? Doe jij mee aan een kookwedstrijd? Wist ik niets van?

Annie: Nou ja, het is eigenlijk ook geen kookwedstrijd maar een soort auditie om tv-kok te kunnen worden.

Jantje: Ho, ho, ho eens eventjes. Dit gaat me te hard. Graag even van voren af aan. Jij wilt dus gaan (*Bep komt binnen en hoort de laatste zin*) koken op de televisie.

Bep: Eh...niet, dat ik me er mee wil bemoeien, maar koken op een televisie, dat zal niet gaan, daar wordt dat ding lang niet heet genoeg voor.

Jantje: Wacht even Bep. Zij heeft naar mijn idee hele grote plannen. Vertel verder Annie.

Annie: Nou, er heeft in de krant gestaan. Hier kijk maar (*de dames kijken mee*), dat je je kunt opgeven om televisiekok te worden, maar dan moet je je inschrijven bij de omroep.

Bep: En dat heb jij gedaan?

Annie: Ja.

Bep: Waarom dat? Je hebt hier een goed lopend pension en je kookt, nou ik mag wel zeggen fantastisch goed. En dat wil je nu allemaal opgeven om bij de televisie te gaan?

Annie: Ja, dat lijkt mij wel leuk, zo'n nieuwe uitdaging en dan ook nog op de tv.

Jantje: Dus, dat betekent, dat je ons in de steek gaat laten.

Annie: Nee, natuurlijk niet. Ik geef dit toch zeker niet op? Ben je gek?

Bep: Jawel, dat zeg je nu wel, maar als je beroemd wordt, dan vergeet je ons. Ik weet precies hoe dat gaat. Dan krijgen de mensen een paar losse centen en daarna kapsones en dan is het gebeurd met de vriendschappen en met onze pensionhoudster.

Annie: Ik zou het niet kunnen. Jullie vergeten? Nee hoor, maak je maar geen zorgen. Dat gebeurt niet.

Jantje: Daar zit toch wel wat in wat Bep zegt, maar... (*kijkt op horloge*) Ik moet nodig weg. De groetjes. (*wil afgaan*)

Bep: Wacht even, dan loop ik zo ver met je op. (*willen samen af gaan en op dat moment komen Petra en Lies binnen*) Hai Lies, hai Petra. Ga maar even zitten dan kan Annie jullie ook het grote nieuws van haar vertrek vertellen. (*samen af*)

Lies: Waarover hebben het die twee? Ga jij er vandoor of zo? Weet jij daar ook al iets van Petra?

Petra: Weet ik niks van. Voor mij is dat acadabra.

Lies: Nou voor mij is het ook algebra. Of ga je op vakantie?

Annie: Welnee Lies, dat hebben ze verkeerd begrepen.

Lies: Nou, leg dan maar eens uit.

Annie: Ik heb gesolliciteerd voor tv-kok, tenminste voor de auditie daarvan, dat is een nationale wedstrijd, maar daar kom ik toch niet voor in aanmerking.

Petra: Waarom dat niet? Zoals jij kookt? Mens, dan ben je nu al aangenomen en hebben de anderen geen schijn van kans. Wat jij Lies?

Lies: Nee, dat is kat in het bakkie. Maar Annie, heb jij al wel eens auditie gedaan bij iets of iemand?

Annie: Ik zou niet weten hoe zoiets gaat. Jij wel?

Lies: Jazeker, toen ik voor de eerste keer showmodel wilde worden, toen heb ik auditie moeten doen. Mens ik deed het haast in m'n broek.

Annie: Ja, dat doe ik nu ook al haast en ik heb nog geeneens een bericht terug gehad, dus ik denk, dat ze mijn brief zo maar in de prullenmand hebben gegooid.

Petra: Welnee meid, dat duurt altijd eeuwen voor je op zoiets bericht terug krijgt. Die mensen hebben altijd zeeën van tijd en die denken heus niet aan het feit, dat jij op hun bericht zit te wachten.

Annie: Zou je denken?

Lies: Daar heeft Petra wel gelijk aan, dat duurt altijd eeuwen, maar dat geeft jou mooi de gelegenheid om eens flink te gaan oefenen.

Annie: Oefenen????

Lies: Ja, oefenen. Je denkt toch zeker niet, dat je zo maar voor de camera's kunt gaan staan??

Petra: Nee, dat geloof ik ook niet. Uiteindelijk heb je geen enkele ervaring. Ja, als je nu bij een goeie toneelvereniging zou zitten, dan was het wat anders.

Lies: Precies. Zeg nu zelf, wat weet jij eigenlijk van optredens?

Annie: Geen barst!

Lies: Dat bedoel ik nou. Je moet een multimediatraining hebben.

Annie: Een multi watte????

Lies: Een multimediatraining. Dat is een training waarbij je leert om met camera's en verslaggevers om te gaan.

Annie: Ja, doe. Hou je grootje voor de gek en mij niet.

Petra: Maar dat is echt waar Annie, zonder training red jij het niet.

Annie: Dan wordt de volgende vraag dus???

Petra: Precies! Bij ons.

Annie: Bij jullie? Hebben jullie daar dan verstand van?

Petra: Nou ik niet, maar Lies wel, die heeft dat al eens gedaan.. ja toch?

Annie: Ik denk, dat ik er maar van af zie.

Lies: Hoe kan dat nou? je hebt nog niet eens bericht, dat je aangenomen bent. Hoe kun je er dan nu al van afzien? Wacht maar even af. Ik heb een goed idee (*gaat af*)

Annie: Wat zal die nu van plan zijn?

Lies: Geen idee.

Annie: Nou, ik ga in ieder geval de keuken in om het eten voor te bereiden. (*gaat af*)

Lies: (*pakt de krant en leest hem in*) Nou, dat is ook lekker zeg. Man door twee vrouwen aangerand. Ze moesten die meiden direct voor tien jaar opsluiten. Dat doe je toch niet. (*Hilda komt binnen en gooit de post op tafel*) Mannen aanranden.

Hilda: Wat hoor ik zijn er al weer mannen aangerand?

Lies: Ja, dat lees ik net in de krant.

Hilda: Tsjonge jonge. Je kunt als man zijnde al niet eens meer veilig over de straat. En dat ze daar nou niets tegen doen hè?

Lies: Ja meid. Het sterke geslacht he?

Hilda: Wat je zegt. Anders geen nieuws?

Lies: Nee, niks bijzonders. (*ziet nu de post*) Hé is de post er ook al?

Hilda: Zoals je ziet.

Lies: Is er ook wat van de omroep bij?

Hilda: Daar heb ik niet naar gekeken. (*Lies grijpt naar de post*) Nee, je hoeft niet te kijken er is niets van een omroep bij.

Lies: En je had niet gekeken?

Hilda: Nou ja een klein beetje wel. Een brief voor Bep, krantje voor Jantje, (*krant zit in banderol met een brief er tussen, [ja inderdaad van de omroep]*) maar verder is er niets bijzonders bij, alleen een kaartje voor Annie van haar tante Jo. Die schrijft dat ze de griep weer te boven is en dat haar dochter een zoon heeft gekregen van acht en een halve pond.

Lies: Oh.

Hilda: Hoezo? Oh?

Lies: Nou niks. Je hebt toch niet gekeken?

Hilda: Waarom vraag jij dan of er een brief is gekomen van een omroep? Of heb je soms met een prijsvraag meegedaan of zo?

Lies: Ikke niet, dat is niks voor mij, maar Annie gaat meedoen met een

wedstrijd om in aanmerking te komen voor tv-kok.

Hilda: Moet ze dan eerst niet eens leren om fatsoenlijk te koken?

Lis: Annie leren koken??? Mens, zij kookt als de beste. Je mocht willen dat jij zo kon koken.

Hilda: Poeh, dat kan ik met mijn ogen dicht zelfs nog beter.

Lies: Mocht je willen.

Hilda: Vond jij dan dat eierentoetje van de week dan misschien zo lekker? Nou? En die zuurkool was toch hartstikke zuur zeker.

Lies: (*ironisch*) Ja hoor en die worst smaakte verschrikkelijk naar worst. Mens, hoe kun je zoiets nou zeggen?

Hilda: Nou, omdat het zo is.

Lies: Ik vind het belachelijk, dat jij je... (*Petra komt binnen met een grote zwarte kartonnen studiokamera op een pootje*)

Petra: Nou moet je eens zien, wat ik héél toevallig hier achter de coulis... eh in het schuurtje heb gevonden.

Lies: (*beetje ironisch*) Nou zeg, dat is ook toevallig.

Petra: Ja, die lag er nog van het carnaval en ik wist dat dat ding nog ergens moest zijn.

Hilda: Wat moet je nou met zo'n vies oud ding?

Petra: Daar gaan we mee op auditie.

Hilda: (*ironisch*) Ja, hier ergens in de Kerkstraat zeker en dan met een pet op de grond, waar de mensen hun geld in kwijt kunnen. Of met een apie op een stokkie.

Lies: Nou, kijk eens aan, dan kun jij ook meedoen.

Petra: Doe toch niet zo dom meid. Dit gebruiken we om Annie te trainen. Een soort multimediatraining dus.

Hilda: Ik ben niet dom hoor... eh, wat is dat een multimediedinges?

Lies: Dat bedoel ik dus.

Petra: Wij gaan Annie klaarstomen voor de auditie van tv-kok.

Hilda: Dat wordt niks, dat redt zij nooit.

Lies: Wacht jij maar eens af.

Hilda: Nou, maar daar wil ik nu niet op wachten. (*af*)

Petra: Vooruit dan maar. Wat we nu moeten hebben is een verrijdbaar onderstel. Weet jij daar iets voor? (*Lies kijkt rond en ziet de theewagen*)

Lies: Daar moet het mee kunnen. (*maakt de wagen leeg*) en als we nu die kopjes en schoteltjes zo op een tafel zetten, dan doen we net of dat het kookplateau is. (*Annie komt binnen schort voor en afwasborstel in de hand*)

Annie: Wat zijn jullie nu aan het doen?

Lies: Ah, Annie, je komt net op tijd. De uitzending gaat zo beginnen. Ben je al in de schminkkamer geweest?

Annie: Ja bekijk het even zeg. wat zal ik in de schminkkamer doen?

Petra: Wat dacht je van ...bijvoorbeeld... schminken?

Annie: Doen jullie nou maar gewoon.

Petra: *(achter de camera)* Zeg Annie, als jij nu eens achter de....

Lies: Wacht eens even.. *(pakt Annie de afwasborstel af en houdt die zelf voor de mond als was het een microfoon en op toontje van reporter)*

Eh... Annie... Ik mag toch Annie zeggen hè? Je bent dus van beroep pensionhoudster en je moet dus iedere dag eten op tafel zetten en...

(Annie kijkt stom van de een naar de ander maar zegt niks, Lies nu met haar gewone stem) Ja, je mag wel wat zeggen, anders weet jij je mondje ook wel te roeren.

Annie: Ik heb het druk meiden.

Lies: Speel het nu even mee Annie. Moet je zien, we hebben al een camera en een kookeiland.

Annie: Ha, noemen jullie dat een kookeiland?

Petra: Dat spelen we even.

Annie: En jij bent de cameraman? ...eh vrouw?

Petra: Ja precies. Nou schiet op ja?

Annie: Oké, nou begin maar.

Lies: Dus zoals we reeds opmerkten is Annie, wiens bijnaam zoals algemeen bekend, Annie Stroopwafel is. *(ze proesten het uit)*

Petra: Hoe kom je er op? Meid ik bescheur me Annie Stroopwafel!!

Annie: Hoe bedenk je het?

Lies: Ja mevrouw Stroopwafel, ik heb hier in de buurt vernomen, dat u de lekkerste stroopwafels maakt en dat niet alleen, maar dat ook uw stampotten en dergelijke hier in het dorp wereldberoemd zijn. Hoe doet u dat?

Annie: Nou ja gewoon.

Lies: Dat is een beetje te simpel. Hoe maakt u laten we eens zeggen. Hoe maakt u bijvoorbeeld snert?

Annie: Dat is simpel. Dat maken we van een heerlijke rookworst, een stuk doorregen spek, een varkenspootje, een preitje erin en een stengel van de maggiplant en natuurlijk niet vergeten een selderijknol.

Lies: Goh, komt dat er allemaal in?

Annie: Ja, maar dan moet het nog wel een behoorlijke tijd trekken hè, anders smaakt het niet.

Petra: Vergeet je ook wat?

Annie: Nee hoor, meer hoeft er niet in om een lekkere snert te maken.

Petra: Nou, maar mijn moeder deed er ook nog erwten en spliterwten in.

Annie: Ach, verdikkeme, dat was ik helemaal vergeten. Wat stom van

mij.

Petra: Misschien moet je alleen maar (*lachend*) stroopwafels maken?

Lies: Nou hou je nu maar weer even stil Petra.

Petra: Nou ik wou het alleen maar even zeggen, want als ze zoiets vergeet, dan slaat ze wel een grote flater.

Lies: Ja, misschien moeten we nog wel met een cuebord werken, tenminste als ze dat soort dingen niet kan onthouden.

Annie: Met wat voor een bord? Een koeienbord?

Lies: Met een cuebord, dat is een bord waar je je tekst vanaf kunt lezen.

Annie: Maar dat heb ik toch helemaal niet nodig. Ik kan mijn tekst toch zeker wel onthouden Maar gaat dat echt allemaal zoals jullie nu zeggen?

Lies: Ja, zo gaat dat inderdaad, maar ik heb nog wel een opmerking. Kijk, als jij vertelt wat er allemaal zo in de snert gaat, dan moet je niet naar mij kijken, maar recht naar de kijkers.

Annie: Sorry, misschien ben ik wel dom, maar ik zie geen kijkers.

Petra: Die zitten thuis voor de buis, dus als jij nu recht in de camera kijkt, dan kijk je naar de kijkers, snap je. En je moet duidelijk en langzaam spreken.

Annie: Nou geef mijn portie dan maar aan Fikkie. Ik heb het al wel gezien als er zoveel bij komt kijken.

Petra: Wat is dat? Geef jij de moed op??? Niks er van jij gaat gewoon heen.

Annie: Weet je wat? Jij hebt er zoveel verstand van, dan ga jij toch. Ze weten daar in Hilversum toch niet wie Annie... eh (*lachend*) Stroopwafel is?

Lies: Misschien nog niet zo'n gek idee.

Petra: Zijn jullie nu helemaal een haartje betoeterd? Jullie denken toch zeker niet, dat ik me daar in die heksenketel ga begeven?

Annie: Nou, jullie zijn me ook een stel lekkertjes zeg. Dus ik mag me daar wel in die heksenketel begeven?

Lies: Ach, dat zal wel een beetje meevallen zeker?

Petra: Ik zei dat ook zo maar hoor.

Annie: Ik heb niet zo veel vertrouwen meer in jullie, jullie nemen mij in de maling. (*Bep komt binnen*)

Bep: Wat zijn jullie nou aan het doen? Nemen jullie televisie op?

Petra: Ja meid, in onze vrije uurtje werken wij voor de SMO. (*Lies kijkt zeer verwonderd naar Petra*)

Petra: Hè???

Bep: Oh, wat leuk. Wat nemen jullie zo al op?

Petra: Wij zijn op zoek naar nieuw zang- en acteertalent en mensen die iets bijzonders kunnen doen.

Bep: Maar ik kan goed zingen en dan.....

Lies: Maar dan moet jij meedoen Bep. Wie weet wat voor een talent jij hebt en dan word jij misschien wel heel erg beroemd. *(Bep begint al een beetje sterallures te krijgen)*

Bep: Nou, ik zong vroeger altijd al op verjaardagen thuis en zo.

Annie: Als de gasten de deur uit moesten zeker?

Lies: Daar moet je niet mee spotten Annie. Zij heeft er de houding en alles wel voor en als haar stem nou ook nog eens goed is.

Annie: Ik ga m'n piepers maar opzetten denk ik. *(af)*

Lies: *(duwt Bep de afwaskwast in de hand)* Kijk hier heb je de maik.

Bep: De maik???

Petra: Dat is Engels voor een microfoon en dat noemen ze daar een maik.

Bep: Maar, maar...dit is toch een afwasborstel?

Lies: Ja, dat klopt. Dit is wat de vakmensen een oefenmaik noemen, begrijp je wel?

Bep: Nee.

Lies: Bedenk eens even wat een echte maik kost. Als je dat weet, dan weet je ook dat je daarmee niet maar zo wat kunt gaan oefenen.

Bep: Oh, zit dat zo, zeg dat dan direct.

Petra: Zullen we dan maar eens gaan beginnen?

Lies: Dat zal wel tijd worden dacht ik. Bep wat wil je gaan zingen?

Bep: Geen idee. Zeg maar wat ik moet zingen.

Lies: Ja zeg, je hebt toch wel een eigen repertoire?

Bep: Een eigen repor...eh...is dat versje van ijdell roosje goed?

Petra: Dat is prima, ook al ken ik het niet.

Bep: Dat is dat versje van Oh ijdell roosje, wat ben je mooi.

Petra: Oh je bedoelt, Oh heideroosje.

Bep: Zeg ik, ijdell roosje.

Lies: Nou begin maar. *(gaat weer achter de camera)* drie tellen na nu een, twee, drie.

Bep: Oh ijijijijdel roooooosje... *(lekker hard en vals en niet in de microfoon)*

Petra: Stop, stop maar.

Bep: Is het niet goed?

Petra: Je moet het in de microfoon zingen. Zo kunnen we het niet opnemen.

Bep: Maar dit is toch...

Lies: Zingen niet zeuren. Een, twee, drie.

Bep: Oh, ijijijdel roooooosje, wat ben je mooooooi, oh ijdell...*(Jantje komt binnen)*

Jantje: Wat jullie aan het doen zijn weet ik niet, maar alle katten rennen

de straat uit en de honden liggen met hun voorpoten over hun oren.
Bep: Wij oefenen.
Jantje: Voor de maandelijkse alarmsirene?
Bep: Ja voor wie doen we dat eigenlijk?
Petra: Voor de omroep.
Jantje: Voor de omroep? Welke omroep?
Petra: Voor de SMO.
Bep: Voor de SMO? Die ken ik niet. Wat betekenen die letters dan?
Petra: (*begint te lachen*) SMO? Dat betekent Slome Meiden Omroep.
Jantje: Ze hebben jou voor de maf Beppie.
Bep: Zou het?
Lies: Nou reken maar van yes!
Bep: Oh, wat zijn jullie gemeen... (*rent kwaad weg*)
Jantje: Dat vond ik niet aardig van jullie. Om haar zo voor de gek te houden.
Lies: In dit leven moet je tegen een geintje kunnen hoor en we doen er toch geen kwaad mee?
Jantje: Nou je gaat je gang maar. Is er misschien ook nog post voor mij?
Lies: Ligt op het kastje / tafel.
Jantje: (*gaat kijken*) Oh, het krantje en ook nog een brief voor Bep, die zal ik maar even voor haar meenemen. (*gaat af*)
Petra: Nou, dat hebben we ook weer gehad. (*Hilda komt binnen*)
Lies: En de volgende kandidaat komt binnen.
Hilda: Hoezo, volgende kandidaat?
Petra: Nou, we hebben zojuist een nieuw talent ontdekt. Wij denken, dat ze zich nu aan het omkleden is om naar Hilversum te gaan.
Hilda: Wie? Annie?
Petra: Nee meid. Bep!!
Hilda: Wat kan die slome trut nou?
Lies: Die kan zingen! Dat heb je nog nooit gehoord.
Hilda: Grapje zeker?
Lies: Dat dacht je. Die meid heeft een volume om u tegen te zeggen.
Hilda: Goh, dat wist ik helemaal niet.
Petra: Nee, er is wel meer dat je niet weet. Wij zijn van vroeger af altijd al scouts geweest. En nu ontdekken wij nieuwe talenten.
Hilda: (*wantrouwig*) Maar waarom gebruiken jullie dan zo'n oude camera? Dat is toch niks. Nee, ik geloof jullie niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto